

**POLICZAĆ SIĘ** (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w policzać*).

*praes 3 sg* policzã się (2). ◊ [*con 1 pl m pers* byśmy się policzali.]

*Sł stp s.v.* policzać, *Cn, Linde* brak.

1. *W funkcji biernej: być uważanym, poczytywanym [komu wedle czego] (2)* : Lecż robotnikowi zapłátá niepoliczã fię [*non imputatur*] wedle łálki/ ále wedle długu. *BudNT Rom 4/4*.

*policzã się do czego (1)*: A nie robiącemu/ lecz wierzącemu w onego co v[práwiedliwiá niezbożniká/ policzã fię [*reputatur*] wiárã ie<sup>80</sup> do [práwiedliwości *BudNT Rom 4/5*.

2. [*W funkcji zwrotnej: uważãc siebie [za kogo]*: Iłcie byłmy też vczynili włzytko co nam Bog rofkazał/ przedfię Pan rofkázuie nam ábyłmy fię policzãli zá flugi niegodne. *GilPos 209.*]

*Synonimy*: 2. *poczytãc się, uważãc się, uznawãc się.*

*Formacje wespółdrzenne cf* LICZYĆ.